

תת"ע 7168/03/23 - מדינת ישראל נגד אמיר טריפמן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7168-03-23 מדינת ישראל נ' טריפמן
תיק חיצוני: 10158165018

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אמיר טריפמן

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם.

הנאשם טוען כי שגה באשר להגעה לדיון, מאחר ובמקביל היה קבוע לו דיון בתיק נוסף בבית המשפט לתעבורה בעכו והוא התבלבל בין הדיונים. עוד טוען הנאשם לכשלים ברישום הדו"ח.

המשיבה מתנגדת לבקשה וטוען כי שגגה אינה עילה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו.

דין הבקשה להידחות.

טרם אתייחס לגופו של עניין, אציין כי לא מצאתי לקיים דיון בבקשה בנוכחות הצדדים, מאחר אין לכך הצדקה במקרה הנוכחי. ברע"פ 8427/17 מ"י נ' סאלם (25.3.18), סיכם כב' הש' שהם את ההלכה הנוהגת בעניין:

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהיעדרו. קיום דיון כאמור הוא חריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין שניתן בהיעדרו. עם זאת, על בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה".

הנאשם לא נימק ולא הצביע על טעמים המצדיקים קיומו של דיון במעמד הצדדים ואף לא הצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין.

לגופו של עניין, שגגה אשר גרמה לאי התייצבות "אינה מהווה "סיבה מוצדקת לאי התייצבות" לדיון, ואינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם" [רע"פ 1446-14 ריאד אסדי (26.3.14); רע"פ 9109/17 מקסים סדובי (19.12.17); ועוד].

הדבר נכון גם לגבי שגגה של עורך דין, שהרי כבר נפסק כי "דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו" (רע"פ 9142/01 איטליא (פורסם בנבו)).

משכך, לא היה טעם מוצדק לאי התייצבותו של הנאשם, או מי מטעמו לדיון.

בשולי הדברים לא ברורה לי טענת הבלבול, שעה שההזמנה לדיון התקבלה אצל הנאשם בחודש ינואר 23, התזכורת שהוא שלח לעורך דינו הייתה בחודש פברואר 23; ואילו ההזמנה לדיון הנוספת (שהייתה בכלל לבית משפט אחר), נרשמה לחובתו רק ביום 6.3.23. במועד זה כבר היה אמור להיות רשום הדיון שבנדון ביומנם של הנאשם ובא-כוחו ואם לא נעשה כן, הרי שמדובר בשגגה ברישום ביומן, שכאמור אינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהיעדר.

גם בטענתו הכללית כי הוא כופר בביצוע העבירה, אין כדי לסייע לנאשם והכשלים שפורטו עיקרן של טענות אלה הינן העדפת גרסתו אל מול גרסת השוטר. טענות אלה יכול והיו בעלות משקל, לו היה מתנהל הליך הוכחות ומהימנות השוטר הייתה עומדת למבחן בעת עדותו, אך אין די בהם כדי להחזיר את הגלגל לאחור. לשם ביטול הרשעת הנאשם דרושה מסה נכבדת של ראיות אשר מטילה צל כבד על הרשעתו. יפים לעניין, בשינויים המחויבים, דבריו של כב' הש' קוטון בעפ"ת 36978-04-18 הייתם סבית (31.5.18):

"קיים קושי רב בקבלת טענות עובדתיות אשר מטרות להתעמת עם דברים ברורים שרשם השוטר בהודעה, בעוד הטענות הן טענות כבושות שעומדות בסתירה מוחלטת לאמור בהודעה על תשלום הקנס ובדברי המערער עצמו אשר בסמוך אליהם מתנוססת חתימת ידו. צדק אפוא בית משפט קמא עת קבע שטענות המערער בתצהירו היו ראיות להישמע אילו היה מתנהל משפט, היינו הליך הוכחות. אלא שהמערער בחר שלא להגיש בקשה להישפט במועד ובחר לשלם את הקנס שהוטל עליו. רק לאחר יותר מחמישה חודשים מיום קבלת ההודעה (12.9.17) חתם על התצהיר הנלווה לבקשה שהגיש לבית משפט קמא".

מכל מקום, "לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו (חשש לעיוות דין- א"ל), במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד סאלם [25.3.18]).

מעבר לדרוש אציין כי עיניתי בדו"ח המקורי ולא מצאתי קיומם של כשלים אשו יכולים לטילאותו "צל כבד" על הרשעת המבקש.

לאור כל האמור לעיל, היות שמצאתי שלא היה טעם מוצדק לאי התייצבותו של הנאשם, או מי מטעמו, ובהיעדר חשש לעיוות דין, אני דוחה את הבקשה ופסק הדין יעמוד על כנו.

זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, ו' סיוון תשפ"ג, 26 מאי 2023, בהעדר הצדדים.